1877. IV. évfolyam. 124. szám. Debreczen, Csütörtök junius 28.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hora . 1 frt.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *reszvennyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a posta-hivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **piaczutcza, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt** czimezendők.

Előfizetési felhivás
a
„DEBRECZENI ELLENŐR"
czimü,

hetenkint ötször megjelenő, politikai, társadalmi s közgazdászati lapra,

a debreczeni szabadelvüpárt közlönyére.

Szives bizalommal felkérjük a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket a jövő julius—szeptemberi évnegyedre,— hozzánk minél előbb beküldeni szives kedjék, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak ugy **helyben** mint **vidékre**.

Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt
Negyedévre 2 frt 50 kr.

Előfizethetni helyben **Kutasi Imre nyomdájában**. — továbbá **Telegdi K. Lajos** és ifj. **Csáthy Károly** könyvkereskedéseikben, s **Steiner Sámuel** fődohánytőzsdéjében, s vidéken, postautalványnyal minden posta hivatalnál.

A „Debreczeni Ellenőr" szerkesztősége és kiadó-hivatala.

A háboru.

(=) Az orosz telhetetlenség által a humanizmus álarcza alatt megtámadott török birodalomnak keserves helyzetét az tette még keservesebbé, hogy egyszerre három különböző ponton kellett magát védelmeznie. A Duna vonalon és Ázsiában maga a hadüzenő nagy hatalom Oroszország állott szemközt a megtámadott törökökkel, s hogy három legyen az igazság Nikita az orrlevágó és kecsketolvaj montenegróiak hősi hirnévre vágyó fejedelme tört ádáz dühvel hűbéres urának, a török szultánnak seregére.

Igen csalódnék az, a ki a fellázadt Montenegrónak csekély fontosságot tulajdonitana. Igaz, hogy ez a kis vazallus állam ugy területi nagyság, mint népesség tekintetében nem látszhatik veszedelmes ellenfélnek. Területe mindössze 80 □ öl mértföld, lakosainak száma nem egészen 200,000. De a ki ismeri ezen kis fejedelemség területének talaj nehézségeit, aztán lakosainak gyalázatos, vadállatias jellemét, vérszomjas kegyetlenségét, s azon körülményt, hogy ott az idegen csapatok semminemü segélyre nem számithatnak az élelemszerzés tekintetéből, — az megfogja érteni, hogy ezen maroknyi néppel, a vad és kietlen hegységek közt hadat viselni és pedig győzelmes hadat viselni nem utolsó feladat. A Montenegró ellen folytatott háborunak kiváló fontosságot kölcsönzött még azon körülmény is, hogy a török haderőket ezen harcz miatt nem lehetett a harcztér két főpontján koncentrálni.

Ma Montenegró már a legyőzött ellenségek közé tartozik, s bizonyosan mire e sorok napvilágot látnak az egyesült török csapatok Sulejman, Ali Száb és Mehemed Ali vezérlete alatt bevonulóban vannak a legyőzött vazall állam fővárosába Cettinjébe s ezek közül az egyik hadvezér legközelebb ki fog neveztetni Montenegró katonai kormányzójának.

Hinni és remélni akarjuk, hogy a török kormány féken fogja tudni tartani a kis rabló államot, mely az utolsó két hét alatt ezereket és ezereket veszitett el védőiből, s Nikita, ha él, — a háboru végleges lezajlásáig nem fogja lábaival érinthetni ősei honának vérrel áztatott földét.

Tehát Montenegróval minden valószinüség szerint leszámolt már Törökország, s most a Duna vonalon és Dobrudzsában, s másfelől Ázsiában kellend megfeszitett erővel helyt állania.

Ázsiában, mint azt táviratilag már közlöttük, nehány nap óta a török fegyvereknek kedvez a szerencse. Bajazid vissza foglalását megtörténtnek kell tekintenünk, mert a Konstántinápolyból idevonatkozólag érkezett hirek semmi részről nem lettek megczáfolva. Kars az igaz, hogy teljesen körül van zárolva, hanem derekasan tartja magát, s a törökök Delibaba körül folytonosan nyugtalanitják az oroszokat, sőt hogy Saidekanig visszaverettek, az ma több oldalról erősitést nyer. — Ha ehez hozzá veszszük azon harczokat, melyek a mult napok alatt Batum körül folytak, s a melyekben az oroszok több mint 2500 halott veszteséggel verettek vissza, — azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy a kis ázsiai török haderők elég erélyesek és képességgel birnak arra, hogy az oroszok előnyomulását ez oldalról akadályozzák.

A mi a dunai harcztért illeti, itt most a dolgok a lázas készülődés stádiumában állanak. A 13. és 14. orosz hadtest már Dobrudzsában van, s a felső Dobrudzsába elhelyezett török helyőrségek a Traján sánczok mögé vonultak vissza, a minél okosabbat valóban nem tehettek. Helyesen mondja a „P. Ll." hogy minden ember, mely a felső Dobrudzsa védelmében esett volna el, a legszükségtelenebb vérpazarlás lett volna. Ugyanezen lap szerint a csernavoda küsztendzsei vasut vonal olyan védelmi helyzetbe van hozva, mely igen sok és biztos kilátást nyujt a sikerre. — A Traján sánczok védelmére nem fognak a bolgár vár négyszögből haderők el vonatni, a mennyiben a fekete tengeren Konstántinápolyból minden nap érkeznek meg a hajók Küsztendzsébe, melyek egymásután szállitják a Traján sánczok megvédéséhez szükséges csapatokat. — Csak most látszik meg, minő hasznot huznak a törökök abból, hogy flottájuk egyedül uralják a Fekete tengert.

— **A képviselőház** tegnapi ülésén Kollár János interpellácziót intézett az igazságügyminiszterhez, az 1874/5-ik tanévben végzett s a régi rendszerü birói vizsgálatot letett jogászoknak, az ügyvédjelöltek sorába való felvétele tárgyában.

— **Az igazságügyminiszter** körrendeletet intézett a törvényszékekhez és járásbiróságokhoz, hogy a kincstár érdekeinek megóvása czéljából a birósági végrehajtók az ingóságokra vezetett végrehajtási eljárás folyamában kibocsátandó igény és árverési hirdetményt, minden esetben az illető kir. adófelügyelőnek megküldjék, miután többször fordult elő az, hogy a közigazgatásilag eszközölt zálogolás után is a lefoglalt ingóságok birói uton elárvereltettek.

— **A német kereskedelmi szerződés** iránti tárgyalások megujitásának kilátásai, német lapok hirei szerint nem mondható most kedvezőnek. A késedelem okául régebben azt hozták föl, hogy a kiegyezés eredményét be kell várni, de a főok az, hogy Bécsben nem sokat várnak azon tárgyalásoktól a védvámos hangulat mellett, mely némely czikkekre még az 1868. előtt fent állott vámokat is fel akarja emelni.

A képviselőházból.

(—) A jun. 26-án tartott ülés folyamáról csak röviden, s még csak vázlatosan is alig kielégitően emlékezhettünk meg társzüke miatt lapunkban, a mi nem is menthet bennünket föl azon kötelezettség alól, hogy most, ha bár némileg későn is, meg ne emlékezzünk azon nevezetes ülés részleteiről is, melynek következtében a fővárosi sajtó egyhangu elismerése szerint, e nap csaknem páratlanul áll parlamentünk ujabb történelmében. Valóban méltó is az elismerés, mert általában véve oly beszédek tartattak a szakértők és politikusok részéről, melyek óriásilag kiemelkednek a parlamenti hétköznapi szónoklatok csekély értékü chaosából. Apponyi grf higgadt és eszmedus kombináczióban voltak ugyan sarkalatos hibák is s ilyen foleg az, hogy leirhatatlan erővel küzdött Bosznia megszállása és Montenegró melletti mozgositás ellen, a mire pedig épen nem volt semmi szükség sem, mert mint a miniszterelnök epochalis beszédéből kitünt, az efféle dolgokat csak az ábrándozás szüleményének lehet tartani. A beszéd erősen török barátias volt. Utánna Kállay a volt belgrádi consul beszélt mint szakértő, lévén négy évig igen közel a keleti események gyupontjához, és tán még közelebb az sok garázdálkodást elkövetett Omladina székhelyéhez. Látszott is a beszéden ugyancsak. Először ugyan azt jelentette ki, hogy a dologhoz senki sem ért egy fabatkát sem, mert hát nem érte ugy ujjal a dolgok bibéjét senki sem mint ő. Elmondta aztán, hogy Törökország minden tekintetben összezülált viszonyok közt él, — képtelennek tart a regeneratióra vallásánál fogva. Ha pedig Törökországot gyalázzuk, illő, — hogy Oroszország, ha nem is valami nagyon, de mégis jó mértékben dicsőitgessük, s Kállay ur meg is cselekedte tisztességesen, a szélbal Korifeusainak méltó elkeseredésére, kik szentül hitték, hogy csak áradozó s dicsőitő phrázisok fogják becses füleiket csiklandozni Törökország érdekében! — Kállaynak tagadhatatlanul sok igazsága volt a török ügyekre nézve, de nem lehet tagadni, hogy a minő rózsaszinü szemüveggel látja az oroszországi eseményeket, ép oly fekete szinben tünteti fel az ottománok ügyét.

Tisza K. beszéde olyan volt még a mostani nagyszabásu beszédek között is, mint a tenger csapkodó hullámai fölött magosan kiemelkedő s messze tájékra fényt hinto világitó torony. Beszéde lefegyverezte az ellenfeleket, — s a tisztességes rész örömmel el is ismeri fényes diadalát. Maga Helfy ur is csak viczczelni tudott, s a máskor bőségesen is sokat beszélő, minélhamarább bevonta a vitorlákat. Csernátony szellemdus volt, sokat állitott és szépen bizonyitott. — Nem csekélyebb értékü volt a másik szakértő Éber beszéde, kinek alapos tárgyismerete egész uj oldalról ismertette az ügyet, ép ugy mint Zsedényi.

Ez volt a második napja a keleti vitának! — Talán be is lehetett volna fejezni — hiszen kimeritetett az ügy, s a szónokok refraineje volt, hogy a miniszterelnök válasza megnyugtat s nagyon kielégit. Tegnap Gullner beszélt először, természetesen Törökország mellett, védve azt Kállay támadásai ellenében. Ürményi viczczelt, — s bár beszéde sok érdekest, sok szép eszmét foglalt magában, mégis — elenyésző hatása van beszédének rák az előzők után. — A többi szónokok beszédét még nem ösmerjük, — ezek azonban aligha képezhetnek valami kimagasló ré-zeket.

A vita még ma is folyt, de megvagyunk győződve, hogy a jun. 26-iki ülés szónoklatokbani gazdaságát nem mulja felül a mai sem.

Tisza Kálmán nyilatkozata és a magyar hirlapok.

Semmi sem természetesebb, mint az, hogy most minden magyar hirlap Tisza nyilatkozatával foglalkozik.

A „Pesti Napló" igy ir:

Tisza Kálmánt illeti meg a mai nap dicsősége. Nagy fontosságu nyilatkozata a keleti kérdésre nézve igen megnyugtató, s bizalmat fog ébresztení országszerte a kormány és külügyi politikája iránt. E nyilatkozatra nagy szükség volt. Az örökös hallgatás, a kitérő feleletek, a diplomatiai actió gyakori kétértelműsége, a bécsi döntő körökben létező kétféle áramlat, a katonai előkészületek czélja fölötti tájékozatlanság és aggodalom zsibbasztották a nemzet hitét, s depopularizálták a vezérlő államférfiakat oly kritikus időkben, midőn a nemzet egyetértése kormányával nagyon szükséges. Semmiféle nógatás nem használt. Hiába kritizálja a miniszterelnök ur a közvéleményt, mely még tegnap bizalmatlan, ma hálás irányában: a magyar nemzet közvéleményének egyhangusága tény, melyen egyes különczök különvéleménye semmit nem változtat, s e közvéleményt megfigyelte és megértette egész Európa, mig végre maga gróf Andrássy is és Tisza Kálmán szükségesnek vélték parlamentáris uton nyilatkozni e közvélemény előtt. Szerencsésnek valljuk magunkat, hogy meglehettünk elégedve a kormányelnök ur nyilatkozatával, és hogy konstatálhatjuk, miszerint a magyar nemzet közérzülete s a külügyminiszter ur és a magyar kormány intentiói között nincs ellentét. Nagyon régen jól esett volna ezt tudnunk mindazoknak, kik vak bizodalommal viseltetni nem szoktunk, s nem tartjuk publicistai kötelességeinkkel összeférőnek.

A „Hon" irja:

Tisza nyilatkozatai sokat érnek. Tény, hogy monarchiánk egyik illetékes foruma sem akarja, sem most, sem jövőben Törökország birtoklási és hatalmi viszonyait megváltoztatni; tény, hogy most még nem mozgositunk, de hogy épen azon törekvések ellenében nem áruthatjuk el mozgositásunk mérvét, czélját, idejét, (melynek eshetőségei megbeszélve vannak), melyek monarchiánk érdekeivel ellenkeznek. . . A keleti kérdés ezen tárgyalása (a keddi t. i.) becsületére válik parlamentünknek, és ha a folytatandó vita el nem rontja a hatást, láthatja Európa, hogy sine ira et studió itéljük meg a helyzetet, hogy európai magaslaton állunk, hogy távol vagyunk a chauvinisnustól, és hogy Andrássy politikája teljesen igazolva és helyeselve van a magyar parliament által. És ez a Tisza-kormánynak nagy elégtétel.

A „Nemzeti Hirlap" igy nyilatkozik:

Bosznia okkupáczióját a magyar közvélemény mindenek fölött azért ellenzi, mert tudja, hogy e tartományba könnyebb bemenni, mint belőle kijönni, vagy is mert az esetleges okupácziót csak a tervezett annexió bevezetésének tekinti. Ezen, teljesen jogosult aggodalmakra ma a miniszterelnök ur azon kijelentésel válaszolt, miszeszerint a monarchia külpolitikájára befolyást gyakorló tényezők közt nincs egy sem, mely a monarchia szomszédságában a hatalmi viszonyok bármilynemü megváltoztatására törekednék. — E válasz világos volt és határozott, s mi csak azt kivánjuk magunknak és Tisza Kálmán urnak, hogy a jövő eseményei is igazat adjanak ez állitásának, melynek valóságában és jóhiszeműségében nincs sem okunk, sem jogunk kételkedni.

A „Pester Lloyd" czikkéből adjuk a következőket:

Hogy Tisza voltaképi nyilatkozata helyes megértésre talált, arról tanuskodik az élénk helyeslés, melyet előidézett . . . S a mindenkép inkább mint a kormánypolitika iránti kedvező irányzatban kezdődött vita a mai ülés alatt a külügyi hivatal iránt való fényes bizalmi nyilatkozattá vált. A miniszterelnök lényeges részében sokat mondó volt. Ismételve hangsulyozta, hogy külügyi hivatalunk teljes elhatározási szabadsággal bir, s ez által a monarchiánk és Oroszország közt megtörtént kiegyezés meséjét azt hiszszük végleg megerőtlenitette . . . Mint az egész vita eredményét azt a becses tényt látjuk, hogy a külügyi hivatalunk iránt való bizalom fokozódott, szilárdult s a bizonytalanság a czélok felől, melyeket szem előtt tartunk a keleti kérdés megoldása körül, eltünt.

A „Kelet Népe" végül igy szól:

A döntő körök nem óhajtják a birtok- és hatalmi viszonyok változását határainkon, — ugymond a kormányelnök ur. — Ez meglehet azt teszi, hogy nem óhajtják Bosznia annexióját. Ha tehát mégis annectálni találjuk ama tartományt, ugy arra mások által szorittatunk s nem magunk jószántából teszszük azt, a mi illusztrátiója az actioszabadságnak s igen nevezetes bizonyiték egy kényszerhelyzet létezése mellett. De azt is tehetné a kormányelnök szóban forgó állitása, hogy keleten, (mert hisz határaink nem szoritkoznak Boszniára) a birtok- és hatalmi viszonyok változását döntő politikusaink nem akarják, vagyis akarják a mostani állapot fenmaradását. De ez esetben az a nevezetes, hogy maga a monarchia külpolitikája évek óta ellenkezésben van ezen állitólagos óhajjal s még nagyobb ellentétben állanak azzal a tények, melyek napról napra változtatják a hatalmi és birtokviszonyokat határainkon.

Az „Ellenőrből adjuk a következőket:

Az országnak megnyugvásul fog szolgálni, hogy képviselete nemcsak az elvi általánosságokban ért vele egyet, melyekre nézve a kormány nyilatkozatai is megnyugtatók: de egyértelem van a nemzet és a parlament közt abban is, mire nézve a kormány nem nyilatkozik.

Az „Egyetértés" is tudomásul veszi Tisza válaszát, „hogy annak ide-én szeme elé állitsa nyilatkozatait."

A „Közvélemény" igy nyilatkozik:

Ha csakugyan ez külpolitikánk iránya és alapja, ugy azt teljes megnyugvással fogadjuk részünkről is és ez esetben azt hisszük, hogy ha e politikát csakugyan érvényesiteni is akarják, az erélyes cselekvésre az idő igen közel van s csak azt óhajtjuk, hogy diplomatiánk résen legyen, nehogy az ügyességéről tanuságot tett orosz diplomatia bevégezett tényekkel állitsa szembe.

Végül megemlitjük, hogy Tisza nyilatkozatát a bécsi lapok egészben kedvezően fogadják. A „N. Fr. Pr." azon kérdést veti fel, hogy a miniszterelnök által adott programm igazán szilárdul áll-e, s hogy esetről esetre nem fog-e egy másik sokkal veszélyesebb elemélettel pótoltatni. A „Presse" azt hiszi, hogy Tisza beszéde után a magyar képviselőház elismerést fog Andrássynak szavazni. A „N. W. Tagblatt" is elismeri, hogy a keddi vita nagy diadal Andrássy grófra.

Mindezek együtvéve oda mutatnak, hogy Tisza nyilatkozata még ezen körökben is vezető benyomást tett, s megnyugtatólag hatott a kedélyekre, a melyeknek pedig az szokott jelszavuk lenni, hogy ők nem hagyják magukat megnyugtatni, s reméljük, hogy most már mindenki nyugodtan fogja bevárni a történendőket, mert a kapott felvilágositásokból meggyőződhetünk, hogy ugy hazánk mint monarchiánk minden érdekének megvédésére eddig is minden megtörtént a mire csak szükség volt, s ezentul is minden megfog történni.

Különben mi rég hangsulyozsuk már azt, hogy mi csak akkor féünk a veszedelemtől, ha Tisza Kálmán és Andrássy eltávolittatnának fontos állomásaikról. Mig ők intézik első sorban a monarchia és Magyarország sorsát, addig erős a mi hitünk és reményünk, hogy semmi olyast nem engednek a külügyi politikában sem megtörténni, ami ellenkeznék hazánk és a monarchia érdekeivel.

Végül felemlitjük, hogy az aratási munkálatok befejezése utánna lehet várni nagyobb actiót monarchiánk részéről, — s ha addig a mozgositás nagyobb veszedelem nélkül halasztható, csak hálával tartozunk a kormánynak, hogy nem fosztja meg százezrekre menő munkás kezektől jövedelmünk főforrását, mezőgazdaságunkat.

A romanismus.

— Szántay Aladártól. —

(Folytatás.)

Arra intjük csak a románokat, hogy a helyett, hogy mindig a politikával foglalkoznak, a társadalmi téren haladjanak elő.

— Addig majd még számolunk mi együtt — mond egy zömök, törpe hegyi gnom vérben forgó szemekkel; hegyes, sulyos kopját szegezve a vitéz kurucz elé, ki nem akart szaladni.

— Hát te mi isten csudája vagy, boszorkányfajzat! — ordita rá a hajdu — tisztulj innen, ha mondom, mig jól van dolgod; mert ha eddig madárijesztő voltál, bizony ma még a madarak pecsenyéje leszesz. Ezzel neki suhintá csákányát az erdei gnomra, s az még ki sem tért az ütés sulya alól, hanem felfogta azt vasas kopjájával, s azon perczben a kopja hegye a hajdu oldalába furódott, s az is halva dült a földre, de előbb elmondá a kurucz miatyánkot s ugy halt meg. Szó nélkül az ember csak nem rohanhat be a másik világba, csakugy berugva az ajtót.

Jolán felnyitá szemeit, s látá két ellenét a földön, s Boldizsárt sietve közeledni felé, hogy segélyére lehessen.

(Folyt. köv).

Vaday Boldizsár pedig mit sem törődve a társadalomnak, mely őt számüzé, felforduláával, medvéit üldözé a törpe, de zömök és aczélizmu ur, s a hajtás heve által elkapatva haladt az ebcsaholás irányában, midőn segélykiáltás hatott füleibe. — Női hang volt, s az egy nő, lovagiasságot lehelt e férfiu lelkébe az egész nem iránt.

Rohant arra, a merre a hang hivta. Elment volna a világ végéig. Végre három hajdu alakja tünt fel a nem messze tisztáson.

A három kurucz csutorája, melyet egy uradalmi pinczében katonai pontossággal megtöltöttek már kiürült. A harács kiosztását áldomás zárta be. Ez már igy volt szokás. Csak egy harács tárgy volt még hátra. Ezen nagyon nehéz volt megosztozni. Egy ifju hajadon volt. De különben is három csutora kiürítése után az alkudozás igen bajos dolog szokott lenni. Zajos szóváltás keletkezett. Az ifju hölgy ájultan feküdt a gyepen.

Boldizsár melle zihákolni kezde, szemei vadul feszültek ki, mintha akart volna ezen ajtón egész erélyes, szenvedélyes lelke rohanni. Ilyenkor Boldizsár urtól még a medvék is megijedtek.

A rablott hölgy Jolán vala.

— E vászoncseléd az enyém — mond az egyik martalócz, én ütöttem atyját főbe. Mondhatom ugy verekedett, mint egy született hajdu, kár, hogy nem volt kurucz.

— Ez a leány az enyém mond a másik, mert én löttem le ménét, midőn tova iramlott s e szerencsés lövés nélkül most menten villoghatnánk az árnyéka felett.

— Éjh, bátyák! — mond a legfiatalabbik, midőn hozzá került a szó, soha se czivakodjunk e fehérceléd felett, legyen mind a hármunké.

— Beszélsz-e kölyök, tanulj mórest szemtelen, a magyar ember nem osztozik szeretője felett, mint a hitvány kutya. Érted-e. Én ütöttem le apját, enyém a leánya. Vége, pont.

Most erős durranás hangzott fel a sürüből, s a hajduk közül az, ki az utolsó szót magának fentartá, holtan rogyott össze halántékon találva.

— Labanczok! nyakunkon az ellenség bátya — mond a legifjabb, s neki dült az erdőnek, nem is keresve az atat, tüskén-bokron keresztül iramodott a táborállás felé.

— Gyáva kutya! — ordita utána a másik — megállj, kitekerem a nyakadat, ha a táborálláson talállak.

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

BÁTHORY ERZSÉBET.

Történeti elbeszélés a XVI század utolsó és a XVII. század első tizedéből.

Irta:

Dr. Heiszler József.

Folytatás.

II. Fejezet.

Magyarországnak kijutott a viharos napokból. Ha nem jött török, tatár, jött belső viszály, a hatalom büzdött saját élettényezőivel. Nagyon szerelmes volt a szabadságba. Egyedül akarta szeretni kizárólagosan. Az ál-lamelemek pedig azt mondották: A szabadság közös birtoka az emberiségnek, s ezt mindenki tartozik szeretni, mint az istent, s minél őszintébben szerettetik, annál inkább virágzik. — Oly növény az, mely elsatnyul a hatalom üvegházában, annak talajul az egész föld, koronája kifejtésére az egész ég kell.

De mivel e tárgyban egyetértés nem jöhetett létre, tehát jött viszály s meghasonlás. Ez azután megfürösztötte az országot vérben. A szabadság vérkeresztségre tart, s itt ifjul meg, mint a Phönix a tüzben.

Most a szabadság Bocskay István zászlója alatt győzött, de a győztesek nem győzhették le önmagokat, s a szabadságot itt-ott szabadosságra használták fel.

Felső-Magyarország magas hegyei és sziklavárai nagyobb ellenhatást képezvén, itt tovább fentartá magát a zivatar, mint a végtelen rónákon, hol átzughatott hamar.

Most Bocskay szilaj hajdui portyáztak a felvidéken, nem volt más dolgok, a királyi hadak kitakarodtak az országból, a hajduk tehát szabadon vadásztak a labanczokra igazi kuruczdühvel. Itt aztán kijutott a békés lakosságnak is. A jog tisztelete későn szokott beállani a zivatarok után, mikor már az erő szak kidühöngte magát, s megbecstelenitette a legszentebb ügyet.

A merre a hajduk portyáztak, futott mindenki. A ki megállt, eltiportatott. A fehér ház tetején is csattogtatta szárnyait a véres kakas, s szétfutottak be az erdőkbe csendes lakói.

igazolta is egyszersmind a rtományfőnökének azon tasét, mely szerint világi egyécsekély fontosságu tanoda ok: Kristóf János, Pöltzel s, Fábián Lajos és Walther sége, s ügybuzgósága sok ményre enged a jövőt ille-

ikai club tagjait tisztelettel nap este 6 órakor egy fonhatározathozatal végett a a főisk. tornaterem) teljes i sziveskedjenek. — Debre-27. Budaházy Endre

Mentze Henrik ur, városuzgó polgára nincs többé, mint evangélicus hitvallótiszteletü Czekus István ásán, — diszebédjén, — s ommunióban is részt vett, rezte magát, s alig 4 napi d. e. jobblétre szenderült. juk holnap délután leend. a sir csendes ölében.

kávéház előtti kertben hol- s ott Oláh J. — zenecestélyek hetenként 3 szor: és szombaton tartatnak, zenekarunk felváltva fog ndoskodott, hogy a k szo.- italok, fagylaltok stb., a nek legyenek.

ni posta.

jelentik: Tulcsa orroszd, melyet az oroszok elszálták az oroszok. gróban működő seregek Montenegró kormányzójává nitán a vezéreknek köszönyes sikerért. Rusesukot ágyuzván, tek. A lakosság közül vagy osztrák-magyar illetőségű.

E. eredeti távirata.

tinápoly jun. 27. A sereg bevonulása a le- fővárosába Cettinjébe m mellett a törökök tják a harczot — Hirk Hirsovánál áthidalták e hét végén Drinápolyba erőditési munkálato- A török képviselőház meghosszabbitatott.

ző: Szabó Antal.

atik.

JOS

férfi divat-

n összpon-

s figyelmét

Üzlet helyiség: Bazár-épület.

munkára — kiköl- lehet Budaházy sz. a.

(371) 2—3

n. 1877.

Állitsanak mentül több iskolákat, a hol a hazának jó honpolgárokat neveljenek.

Tanitsák a gyermekeket az anyák a folytonos munkára, kitartásra; tanitsák a hazaszeretetre.

Tanitsák a népet iparra, hogy a munka által jólétre emelkedjenek. A nép közé az igazi cultura zászlóját tüzzék ki, mert miénk a küldetés a müveltséget a Fekete tengerig kivinni.

A román nép a müveltség fokán napról-napra haladni fog, s hazánk felett egy boldogabb jövő napja ragyog. Most pedig mind két testvér ölelkezzék össze, a magyar és román, mert a testvériségre nagy szükség van, a fellegek észak felöl nagyon tornyosodnak, szembe kell nézni a veszélylyel.

Ha valaha, most szükség van az összetartásra, szomszédunkban Románia a bizonytalanság hullámain hánykódik.

Mi van a sors könyvébe irva, — nem tudjuk?

Kérdéseinkre a feleletet csak a mindenható szellem adhatná meg, ki a jövőt intézi.

Románia sorsa bennünket közelről érdekel, e föld egykor a mienk volt, Árpád meghóditá, s Fekete-Magyarországnak neveztetett.

Volt idő, mikor a magyar dicsőség a Fekete tenger partjáig tartott.

A törökök vették el tőlünk a mostani Romániát. Románia azolta sokat küzdött, szenvedett; de a sikertől még mindig távol állt.

A mostani viszonyok mindenki előtt ismeretesek; azokat feleslegesnek tartjuk fejtegetni. Csupán ujabban felemlitjük, hogy legközelebb Romániában sok tekintélyes ember szolott a Magyarországgali rokonszenvről.

Ezek nem a mai napot nézték, hanem a jövőbe is betekintettek.

Mi Romániának soha sem voltunk ellenségei, most sem kivánjuk, hogy az orosz áramlatiól elsepertessék.

Arra mindazáltal figyelmeztetjük Romániát, hogy a románok mentül inkább közelednek a magyarokhoz: ezen kapocs által annál biztosabb jövőnek nézhetnek elébe.

Európában a magyarok és románok lettek volna hivatva megakadályozni a panszlavizmus terjedését.

(Vége köv.)

Fővárosi hirek.

— **Arany János** koszorus költőnk viszszavonult egy évre az akadémiai titkárságtól egészségi szempontból, helyettesitője Fraknóy Vilmos. — **A hannoveri** lóversenyen gr. Sztáray és báró Orczy lovai nyerték a tödijakat. — **Schmiedunger** pesti polgár és sok ház tulajdonosa megtébolyodott. — **Az országos** zeneakademiában már folynak az évi vizsgálatok igen szép eredménynyel. — **Az ó-budai** mallmok körül a Dunából egy ösmeretlen férfi hullája fogatott ki. — **A tabáni** plebános halála folytán üresedésbe jött helyre ideiglenesen Lehmann Á. káplán neveztetett ki. — **A lipótmezői** tébolyda felé lóvonatu vasut épitése terveltetik. — **A városligetben** egy ismeretlen férfi felakasztá magát. — **Grosz Eleonore** 109 éves nő Kecskemétről felment Pestre, hogy gyöngélkedése miatt orvosi tanácsot kérjen; az orvosnál azonban meghalt.

Vidéki hirek.

— **Lajos** bajor herczeg nejének vasmegyei birtokán időzik. — Sárváron a polgárság fáklyászenével tiszteltelte meg. — **B. Osten-Sacken** orosz tábornokot mint kémet elfogták a Kárpátok közt, de szabadlábra helyeztetett. — **Dunaföldváron** egy ügyvéd nem elégedett meg, hogy 600 forint adó vettetett ki rá, 200 frttal fölemelni kérte azt. Persze megtették. — **A dunántul** jégeső volt több helyen, s többfelé károkat okozott. — **Nógrádmegyében** Madách Imrének emlékszobrot akarnak állitni. — **Dunapentelén** a halnak fontja 2 krajczár. — **A battaszéki** görög kath. pap — a faképnél hagyta az eklézsiáját.

Napi hirek.

— **Adományozás.** A török sebesültek részére t. özv. Schwartz Zsigmondné urnő, nagyobb mennyiségü tépést volt szives adományozni, melyért midőn hálás köszönetemet fejezem ki a szenvedő harczosok nevében, nem mulaszthatom el, hogy felhivjam városunk lelkes hölgyeit, miszerint tanusitsák ismert nagylelkűségöknek ujabb jeleit az által, hogy a dicsően harczoló nemzet véres csatákban megsebesült fiai részére sebeik enyhitésére tépést készitsenek! Debreczen, 1877. jun. 28. — Kacskovics Iván.

— **Felhivás!** A debreczeni iparos ifjak önképző és betegsegélyző egylete saját zászlóval, melyjel kirándulásokon, ünnepélyeken részt vehetett volna — eddig elé nem rendelkezhetvén, elhatározá, hogy az általa megtakaritgatott összegre tekintettel, egy diszes zászlót készittet s azt folyó évi julius hó 8-án a népkertben rendezendő évfordulati ünnepélye alkalmával szokott módon felavatandja. Menyniben ugy a zászló, mint az ünnepély kiadása jelentékeny részt vesz igénybe; egész bizalommal járulunk Debreczen városa nemes keblü hölgyei s áldozatkész fiaihoz, nem különben az ipartársulatok, intézetek és testületekhez; miszerint egyletünket fenti czélja kivételében becses adományukkal elősegélni szivesked jenek. Debreczen, 1877. junius hó 28-án. Huber József, egyl. elnök. Vadon Sándor, egyl. titkár.

— **Gyászjelentés.** Szomorodott szivvel tudatom nevemben, valamint gyermekeim és rokonaim nevében feledhetlen férjemnek MENCZE HENRIK nek rövid szenvedés után élte 58 dik évében, folyó hó 27-kén reggeli 9 órakor, szivhüdésben történt gyászos kimultát. A bóldogultnak hült tetemei folyó hó 29-én délelőtti 10 órakor fognak az ágostai hitv. szertartás szerint, széchenyi utczai saját házából a czegléd-utczai sirkertbe örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1877. jun. 27-kén. Mencze Henrikné, született Maurer Auguszta mint neje, Emma, Auguszta, Ida, Anna, Otil, Henrik mint gyermekei. Béke hamvaira.

— **Egressy Ákos** ur szintársulatunk kiváló tehetségü volt tagja Beszterczebányán vendégszerepel shakespearei szerepekben. — Mint az „E—s" irja, a derék szinész szerződtetése a nemzeti szinházhoz nemcsak valószinü, de majdnem bevégzett tény is.

— **Az érettségi vizsgalatok** főiskolánkban tegnapelőtt kezdődtek meg, s lehetőleg ma már be is fejeztetnek. Vizsgára 98 ifju bocsáttatott. A vizsgálatokon Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző, Nyiri Péter és Kiss Áron esperes urak is jelen vannak. — Tóth József ur, a mathesis nagyérdemü tanára a mint részvéttel értesültünk betegsége miatt nem vehet részt a vizsgálatokon s őt Békési Gyula tanár helyettesiti.

— **Ma délután** kisérték örök nyugalomra néhai özv. Háló Bálintné asszonyt, kit tegnapelőtt Dobos György oly embertelenül meggyilkolt. Temetésén roppant nagy számu néptömeg volt jelen, mi élénk kinyomata a közrészvétnek. A kistemplomban Kálmán Dezső r. lelkész ur mondott fölötte igen kitünő beszédet. — Legyen a kiszenvedett szerencsétlen nőnek csendes nyugodalma a sir ölében!

— **Korona vendéglő.** A Jónász Leopold által kezelt Széchenyi utczai szállodát, annak tulajdonosa Nemes Gábor ur igen csinosan átalakitotta, s nehány szobával bővitette. Az átalakitott vendéglő „korona" czimet fog ezentul viselni, s továbbra is megmarad a buzgalmáról és igyekezetéről ismeretes Jónász Leopold bérletében.

— **A városi** óvoda évi vizsgálata szombaton délelőtt fog az óvoda helyiségében megtartatni. Kezdete 9 órakor lesz. Ez iskola a Stahl Ede ur jeles és szakképzett vezetése alatt igen virágzó, s felhivjuk a szülék és tanügy barátok figyelmét vizsgálataira.

— **A helybeli kereskedő ifjak** önképző egylete által holnapután azaz szombaton este, rendezendő zártkörü tánczvigalmára, mely az efféle czélokra oly igen alkalmas népkertben fog megtartatni, felhivjuk a meghivott közönség figyelmét. A mint értesültünk a derék rendezőség minden lehető intézkedést megtesz, csak hogy a vendégek igényeit a legnagyobb mérvben kielégitse. — Általánosan véve igen kedélyes mulatságnak nézünk elé. — Kezdete 8 órakor. — Belépti dij 1 frt.

— **Uj kölcsönkönyvtár.** Löfkovics József ur, ki eddig N.-Váradon és Debreczenben vitte többrendbeli üzletét, most már vég egesen átköltözött Debreczenbe, s ide helyezte át gazdagon felszerelt kölcsönkönyvtárát. E kölcsönkönyvtár több mint 4000 munkát foglal magában, s az olvasási dijak igen olcsóra vannak szabva — E könyvtár nem munka, hanem kötetszámra szolgáltatja ki az olvasni való müveket, s körlevele, melyet kibocsátott, a következőleg hangzik: „Kölcsönkönyvtár megnyitás. Van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint több éven át N.-Váradon birt legkedveltebb magyar, német és francza müvekből álló kölcsönkönyvtáramat Debreczenbe, nagyvárad-utcza Miskolczi-féle házba tettem át, és ujonnan berendezve a legujabb és érdekesebb müvekkel szaporitva f. é. julius 1-én a n. é. közönség rendelkezésére bocsájtom. Olvasódij naponkénti egy kötet kicserélhetése mellett egy hóra 50 kr; biztositek kötetenként 1 frt. A többi feltételek a kölcsönkönyvtár jegyzékén olvashatók. — Debreczen, junius hó, 1877. Löfkovits József."

— **Biharmegye főorvosául** dr. Lukács János ur, a biharmegyei orvos-gyógyszerész és természettudományi társulat közkedveltségü elnöke, választatott meg.

— **Tüz.** Ma d. u. 4 óra után roppant füst gomoly emelkedett föl a vasuti indóház felől, s mindenki veszélyt sejtett, bár a vésztjelző harangok nem szóltak. És csakugyan veszély volt. A czukorgyár egyik raktára, hol nagyobb mennyiségü s különféle olajok, gépek sat. voltak elhelyezve, gyuladt meg s égett le. A gyárbeliek valamint a városból kiment nehány ügybuzgó egyén fáradozása folytán a tüz elnyomatott. — Kezd egy állandó tüzoltó egyletre égető szükség mutatkozni.

Délutáni posta.

— Ő felsége a király távirati uton fejezte ki legnagyobb elismerését és hazafias köszönetét Tisza Kálmánnak az országházban tartott kitünő beszédéért. Andrássy hasonlókép tetett elismerésének kifejezést adni.

— Lembergi távirat szerint Nagy-Lengyelországban nagy izgalom uralkodik a miatt, hogy legközelebb az egész fegyverfogható népséget besorozzák, különösen a Gácsországgal határos kerületekben.

— Dajár mellett Tergakuszoff tábornok hadoszlopa a törököket megverte, de az oroszok vesztesége nagy volt. Elesett 518 katona, 15 tiszt, megsebesült 363.

— Konstantinápolyban azon meggyőződésben vannak, hogy az oroszok a Veda torkolata és Ruscsuk közt kisértik meg az átkelést.

A Debreczeni E. eredeti távirata.

— **London, jun. 28. Tisza Kálmán utolsó beszédjét az összes hirlapok tárgyalván, azt mindannyian bölcs és méltóságteljesnek jelzik, s hogy az Európa figyelmét és tetszését nyeri ki.**

— **Tisza nyilatkozatai szerint Magyarországnak biztositott passiv magatartása utánzandónak jelezteti Angliára nézve, s egyszersmind a magyar miniszterelnök nyilatkozatai reményt nyujtanak arra, hogy a belföldi tulzók szelidülni fognak.**

— **Konstantinápoly, jun. 27. éjjel. Suleiman basa tudositásai szerint a törökök vesztesége a jun. 17—24-iki montenegrói harczokban 1500 egyén, holtakban és sebesültekben. A montenegróiak vesztesége kétszer annyi. Mehemed basa jelenti, hogy vasárnap Muratscha környekén a montenegróiakat megverte; a helység lövetik. Ruscsuk bombáztatása tegnap folytattatott. Mint állitják, az oroszok a küsztendzsei vasut töltéséig előnyomultak. Totrakánból jelentik, hogy az oroszok, — kik a szemben fekvő szigetet megszállva tartják, 20 bárkán megkisértették a törökpartra jutni, azonban visszaverettek. Erzerum kormányzója jelentése szerint Delibaba környékén jun. 25-én ismét harcz volt, melyben az oroszok nagy veszteséget szenvedve visszaverettek.**

— **Budapest jun. 28. A gabonatőzsdén a buza ára szilárd, a rozs 30—40 krral emelkedett. Őszi buza 10 frt 42 kr.**

— **Szentpétervar, jun. 27. Csurghetyből kelt hivatalos jelentesek szerint junius 24-en a Zichidsirii hadállások felé történt mozdulat alkalmával az oroszok véletlenül számos török csapatokra bukkantak; tizenegy orosz tiszt megsebesült. Khaczubanyiból, junius 6-ról jelentik: Tegnap a török hadsereg jobb szárnya az orosz czentrumot a sennbeati hadállásokban megtámadta; a harcz 8 és fél óráig tartott, a törökök legnagyobb veszteségekkel visszaverettek; az oroszok vesztesége sebesültekben és halottakban 180 ember. A török hadigőzösök a floéry-i orosz hadállást bombázták, azonban az orosz ütegek által visszaüzettek.**

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

Kiadó mühelyhelyiség.

A czegléd-utcza végén a 2613. sz. a. háznál egy mühely és egy szoba, mely különösen

kovács vagy lakatos mühelynek

alkalmas, de más iparra is használható, minden órán kiadó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonos özvegy Bordás Sándornéval, vagy Szabó Gusztáv postatiszttel.

HIRDETESEK.

Fehérnemü, rövidáruk, férfi és női pipereczikkek raktára.

Rochlitz és Beke Debreczenben
Bazár-épület XI. sz. a.

Fehérnemü, Rövidáruk, Férfi és női pipere-czikkek raktára.

Ajánljuk ugy a helybeli, mint a vidéki t. közönség figyelmébe ujonnan, a mai igényeknek megfelelően berendezett üzletünket, s egyszersmind biztositjuk t. vevőinket, hogy szolid eljárásunk által igényeiket kielégiteni és bizalmukat kiérdemelni főtörekvésünk leend.

Felhivjuk egyszersmind alant elősorolt czikkeinkre a t. közönség figyelmét. — u. m.

Férfi czikkek:

Férfi fehér chiffon ingek, sima, hajtott és himzett elejjel	1.60—3.— krig.
„ „ vászon „ „ „ „ „ „	3.40—4.35 „
„ szines creton ingek	1.80—2.50 „
„ „ oxford ingek	2.20—3.— „
Négyszeres férfi gallérok a legujabb formákban	2.30—2.60 „
„ „ kézelők „ „ . .	4.40—5.— „

Azonkivül férfi harisnyák, zsebkendők, nyakkendők, glace-keztyük, inggombok és gomb-garniturok.

Női czikkek:

Női chiffon ingek	1.45—2.60-ig	Reggeli fejkötők	—.75—4.— „
„ vászon ingek	2.——3.— „	Franczia vállfüzők (Mied.)	—.75—5.50 „
„ chiffon nadrágok	1.15—2.30 „	Divatos nyakkendők	—.75—4.— „
„ háló reklik corsettek	1.40—4.— „	Női háromszoros gallérok	—.22—.45 „
„ szoknyák	2.10—4.30 „	„ „ kézelők	—.35—.45 „
„ „ uszályos	3.——4.80 „	Galler garniturok	—.60—2.50 „

Azonkivül fail, noblesse és bársony szalagok, mosó csipkék és betétek, himzett stráfok és betétek, blond és guipör csipkék, divatos gombok és ruha diszek, organtin, mouselin, creppe-lisse, moul, batist clair, chiffon, schirting és cloth.

Függöny szövetek méter számra és darabba.

Végül felhivjuk a t. hölgy közönség figyelmét, legjobb féle kötőpamutainkra, gyári áron, — u. m.

3 és 4 szálu pottendorfi, gumpoldskircheni, Király és Petzner-féle pamut, szines kötő, horgoló és himző pamutok.

3 és 4 szálu kötő-czérnák. Gép czérna (valódi Clark 200 Jardos). Gép selymek, gombolyitva és strenglibe.

Bármily nemü áruk beszerzését, férfi és női gallérok és kézelők tisztitását is felválla juk.

A n. érd. közönség becses pártfogását kérve maradtunk teljes tisztelettel:

Rochlitz és Beke.

Rochlitz és Beke Debreczenben. — Üzleti helyiség Bazár-épület XI. sz. a.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. tdtt. 403. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a debreczeni királyi járásbiróság $^{1689}/_{1877}$. számu végzése által **Stern Herman** ellen, a **debreczeni ref. egyház** részére 465 frt követelés végett elrendelt biztositási végrehajtás folytán biróilag lefoglalt, s 1320 frt 80 krra becsült szeszes italok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis Széchényi-utczán 1818 számu háznál leendő eszközlésére határidőül **1877-ik évi julius hó 10-ik napjának délelőtti 9 órája** kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. §-a szerint szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Debreczen, 1877. évi junius hó 27. napján.

Váradi Imre,
kiküldött bir. végrehajtó.

(381) 2—3

273. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom **készitményeinek.**

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

		100 kiló
A.	Asztali dara nagyszemü	27.40
„	szinte 30 kilos zacskóval	27.70
B.	szinte apró szemü . .	27.40
„	szinte 30 kilos zacskóval	27.70
C.	Dara középszerü . . .	25.60
„	szinte 30 kilos zacskóval	25.90
0.	Királyliszt	27.40
1	Lángliszt	26.40
2.	Montliszt	25 40
3.	Zsemlyeliszt különös . .	24.40
4.	„ „ . .	23.—
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	22.—
6.	szinte 2-od „	21.40
7.	Közép kenyérliszt 1-ső „	20.40
8.	„ „ 2-od „	18 —
8½.	Barna „ 1-ső „	16 40
9	„ „ 2-od „	14 40
10.	Lábliszt	11.40
11.	Finom korpa **zsákkal** .	5.20
„	„ „ **zsáknélkül.**	4.60
12.	Durva korpa **zsákkal** .	4.60
„	„ „ **zsáknélkül.**	4.—
R. I.	Rozsliszt 1-ső rendü. .	18.40
R. II.	szinte 2-od „ . .	17.40
R. III.	szinte 3-ad „ . .	14.80
R. IV.	szinte 4-ed „ . .	5.60
„ „	„ zsáknélkül	5.—
A. K.	Árpakása 00	32.—
„	szinte 0	28.—
„	szinte 1	27.—
„	szinte 2	16.—
„	szinte 3	14.—
„	Árpadara 5	21.—
Á.	Árpa liszt 6	—.—

Debreczen, 1877. junius 23.

A zsákok sulytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve

A. B. C. 0—10 számig	85	kilo.
11. 12.	60	„
R. I. — III. számig .	85	„
R. IV. V.	60	„
Á. K. 00—5 számig .	50	„
Árpaliszt	85	„

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék részéről közhirré tétetik, hogy **Uschi Mihály és nejének Boros Sándor és Tasi Julianna** elleni végrehajtási ügyében lefogalt 49 frt 50 krra becsült 3 drb. malacz s házi butorokból álló ingóságok — alperesek homok-utczai 3016. sz. a. lakásán a folyó évi **julius hó 25-én d. e. 9 órakor** készpénz fizetés mellett, a debreczeni 1246. sz. tjkönyvben jegyzett homok-utczai 3016. számu háznak 250 frtra, fele része pedig az **1877. evi julius hó 25-ik napjan d. u. 3 órakor**, mint első és **1877. evi augusztus hó 25-ik napjan d. u. 3 órakor**, mint második határidőben, a törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m:

1-szer. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első arveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 25 frtot készpénzben, — vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig: az árveréstől számitandó 1, 2, 3 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utólsó részletbe fog beszámittatni.

4. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztositani.

5. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközoltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7. A mennyiben vevő az arverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellet, ujabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitüzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt, — avagy elsőbbségi jogokat érvényesitnetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár felesleg ére fognak utasittatni.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1877. évi máj. hó 31-ik napján tartott üléséből.

Becske Lajos h. elnök. **Ferenczy** jegyző.

(356) 3—3

Arverèsi hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy a m. k. kincstárnak vargautczai 2229. sor számu, ugynevezett dohánybeváltó háza után osztott, azonban a nagyméltóságu m. kir pénzügymini-zterium $^{33859}/_{1877}$ sz. a. kibocsátott rendelete folytán a város részére vissza bocsátott 1076 □ öl bellegelő föld az annak birlalására jogositott részére közárverés utján el fog adatni, s a végett határidőül a folyó évi **julius hó 5-dik napjának** d. e. 9 órája van a városház nagy tanácstermébe kitüzve.

Továbbá ugyanakkor, ugyancsak azon városnak a csődörös epreskert mellett levő 120 hold 180 □ öl kiterjedésü majorsági földje 2—3 vagy több holdakban, esetleg egy tagban a folyó évi okt. hó 1-ső napjától 6 évre haszonbérbe fog kiadatni, s ugy ennek, mint az emlitett bellegelő földnek árverésére bérleni, nézőleg venni kivánók ezennel meghivatnak.

Kelt sz. kir. Debreczen város tanácsának 1877. jun. hó 25-én tartott üléséből.

Boczkó Sonia,
t. jegyző

(382) 1—1

Hirdetés.

Vagyonbukott **Serényi Imre** csődtömegéhez tartozó egy Hornsby-féle **arató gép**, jó állapotban, ujonnan kijavitva, Borsányi Viktor helybeli gépész ur n.-váradutczai üzlet helyiségében eladó. — Értekezhetni iránta alólirottal Debreczenben Széchényiutcza 1819. sz. alatt.

Debreczen, 1877. jun. 24.

Váradi Szabó Miklós,
csődtömeggondnok.

(380) 2—2

Kiadó lakás.

Egy emeleti terem, előszobával, ügyvédi irodának, vagy más hivatali helyiségnek minden órán kiadó, főtér, Svetits ház, I ső emelet.

Értekezhetni ugyan ott a női divatteremben.

Hirdetés.

23 drb fejős tehén és 2 drb 2 éves bika, Hollandi és berni fajuak, Ér-Mihályfalván, — az uradalmi majorban, **szabott ár** mellett eladók.

(374) 2—3

Hirdetés.

Alulirott ideigl. csődtömeggondnok közhirré teszi, miszbrint **Linczer Vilmos** debreczeni bejegyzett ruha kereskedő piacz u. Nánássy féle ház 1711. sz.) ház alatt levő üzletében letározott **nyári kész férfi ruhákra** a debreczeni kir. tszék, mint csődbiróság 1877. jun. hó 27-én 9019. sz. alatt kelt végzésével, a csődválasztmány megalakulásáig, vagy is f. évi jul. hó 19-ik napjáig a **kiárulást** megengedvén, **folyó evi junius hó 30. napján** az engedélyezett **kiárulás** azonnali készpénzfizetés mellett megkezdetik.

Debreczen, 1877. jun. hó 28-án.

Sajó György,
ügyvéd, mint Linczer Vilmos id. csődtömeggondnoka.

(384) 1—2

Laptulajdonos **Molnár György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1877.